

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

VII. Bischof Hermann von Kammin überläßt den Tempelherren die Zehnten
von 700 Hufen im Lande Doberem, am 8, Februar 1261.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55861)

VI. Bischof Hermann von Kammin legt der Pfarrkirche in Zithen den Zehnten dieses Dorfes und von vier andern Orten bei, am 14. September 1257.

Hermannus, Dei gracia Caminensis ecclesie Episcopus, omnibus hoc scriptum inspecturis salutem ac beatitudinem sempiternam. Notum sit igitur tam presentibus quam futuris, quod habito consensu nostri Capituli contulimus ad honorem Dei omnipotentis et beate virginis Marie ecclesie in Cziten decimam ipsius ville prefate Cziten et decimas quatuor villarum, que hiis nominibus appellantur: Grecholin, Lubanow, Gnewentin, Reletfow, cum adjacente campo Gorka et pratis ad eundem campum spectantibus, ecclesie supradicte cum omnimoda integritate jugiter profuturas. Insuper quecunque bona vel possessiones sepedicta ecclesie largicione fidelium Cristi tenet in presenti vel in futuro poterit adipisci auctoritate apostolorum Petri et Pauli simul et nostra eidem ecclesie sub excommunicationis interminatione confirmamus. Vt ergo hec nostra donatio et confirmacio rata et inconuulsa in perpetuum habeatur, eam presenti pagina et sigilli nostri munimine fecimus roborari. Testes sunt hii Guntherus, abbas Stolpensis, Thomas, plebanus de Gofschowe, Jordanus de Blankenborch, Canonicus Hildensfemensis, Rodolfus Munt, Tammo, Johannes Troye, milites. Datum in Cziten, anno gracie millesimo ducentesimo quinquagesimo septimo, pontificatus nostri anno tercio, XVIII. Kalendas octobris.

Nach dem Kammin'schen Copialbuche des Pommerschen Provinzial-Archives.

VII. Bischof Hermann von Kammin überläßt den Tempelherren die Zehnten von 700 Hufen im Lande Doheren, am 8. Februar 1261.

In nomine Domini Amen. Nos Hermannus, miseratione divina caminensis Ecclesie Episcopus, Christi fidelibus universis, ad quos presens scriptum pervenerit salutem et pacem temporum in Domino Salutarem et quietam. Ipsa nos cogit pietas honestis petitionibus Fratrum Domus Militie Templi exauditionis gratiam non negare, quibus efficax tanto excellentius favoris patrocinium suffragatur, quanto ferventius pro ecclesie Orientalis defensione, cui perpetuum Religionis obsequium dedicarunt, speciali prerogativa caritatis intrepide sub devota sedis apostolice obedientia prudenter exponunt zelo nominis Christiani contra impetus infidelium res et vitam. Hoc jam evidens probavit argumentum frequens fratrum eorundem innumerofus occubitus, qui gloriosa in conspectu domini morte per quam aditus vite patet de crucis Christi hostibus triumphavit. Hoc nunc clamat in auribus omnium prohdolor sacri sanguinis proflurium copiosum, quo precedentibus annis in illis partibus lavarunt de modernis fratribus quam plurimi stolas suas. Super quibus nimirum et aliis Christi fidelibus, quos idem casus evexit ad palmam, percussa vehementer in eisdem jaculo intime compassionis humanitas ingenite gravitatis paulisper laxato rigore super effluentem palpebris ecclesie totius fontem aperuit lacrimarum, licet ad consolationem invitet exultationis festive gaudium, quod de ipsis inestimabilis procul dubio vite pace fruentibus coram deo ducitur in excelsis.

Eorum igitur precibus liberaliter annuentes, capituli nostri accedente consilio et consensu, in subsidium terre sancte contulimus decimas septingentorum mansorum in territorio, dober en vulgariter nuncupato, fratribus ante dictis perpetuo possidendas, tali pacto, videlicet quod a quolibet manso nobis ac nostris canonicis caminensibus quatuor modios annone ad instar mensure brandeburgensis, unum tritici, unum siliginis, unum ordei et unum avene persolvent singulis annis tam predialium quam personalium ratione decimarum, quarum ad mensuram nostram pars media et nostris canonicis medietas deputabitur sequestrati retroacto libertatis termino, quam colonis ratione locationis consuetudo perducit indulgeri, a qua solutione terras ipsorum, quos propriis animalibus excoli Domino disponente facient et expensis, prorsus et liberas decrevimus et immunes, Dum tamen centum mansorum ejusmodi terre numerum non excedant, proviso ut agri Slavorum, si quos habuerint, ad certos taxentur mansos, de quibus nobis solvetur utpote superius de mansis aliis est expressum. Preterea in villis quibus sexaginta mansos assignaverunt iidem fratres ecclesie parochiali nomine dotis quatuor mansos duximus deputandos. Porro si, quod Deus avertat, eorundem fratrum terra ad talem contingeret redigi statum, ut aliquos exinde redditus non possent percipere fratres antedicti, consentaneum rationi censemus, ut ubi et a quibus mansis aliquos perceperint redditus, ibi nobis et ab illis summa pensionis dabitur antedictae. Nos vero de redditibus, qui nobis a bonis fratrum provenire poterunt nemini quicquam in pheodum aliquomodo porrigemus . . . . . itaque nobis aut procuratoribus nostris ut supradictum est in certo loco infra districtum ejusdem terre constituto persolutis ipsi ac eorum homines infra terminos positi memoratos, liberi erunt ab omni solutione, qua tam nobis quam ecclesie nostre tenebantur ratione decimarum. Vt autem hec nostre donationis forma et contractus irrefragabilis perseveret et jugiter inconuulsa presentis tenorem instrumenti nostro sigillo et capituli nostri decrevimus munimine roborandum. Subscriptis testibus, quorum sunt hec nomina: Adolfus, Decanus, Henricus, custos Caminensis, frater Johannes de Zeopolow, frater Sifridus de qverzan, frater fridericus de Boreke Et alij quam plures viri providi ac honesti. Datum in Boreke, Anno Domini MCCLX primo, VI Idus febr.

Aus Beckmanns Handschriftl. Sammlung.

VIII. Die Markgrafen Johann, Otto und Conrad bestätigen die Stadt Pyritz,
am 14. Februar 1277 (?).

Nos Johannes, Otto et Conradus, Marchiones Brandenburgenses, uniuersis cristi fidelibus, prefens scriptum visuris uel auditoris, salutem in domino sempiternam. Quum uniuersi actus hominum, qui in tempore geruntur et ordinantur, vna cum fluxu temporis in obliuionem, que memorie inimica est, transierunt et labuntur, necessarium arbitramur et expediens, ut acta principum, que robur perpetue firmitatis fortiri debent, scriptis auctenticis et testibus idoneis perheniter stabiliantur sic, ne in processu temporis per posteros irritari valeant ac infringi. Itaque notum esse volumus uniuersis, tam presentibus quam futuris, quod Nos C^m. mansos, sitos inter quinque villas, videlicet Cziten, Brederlow, Kofseltz, Melne, Beyerstorp, honorabilibus viris et